

Quan a Barcelona prepararem el comiat del pare, se'ns feien presents els anys viscuts a Lleida; on hem nascut i crescut i hi hem passat la nostra infantesa i joventut: a casa, a la Parròquia, a l'Escola, l'Ordo, ... amb la família i els amics. Creant vincles que han sigut i són molt importants en les nostres vides; i no podiem deixar de compartir aquests moments amb tots vosaltres.

El pare ens ha deixat quantitat de coses precioses, amb silenci i discreció, gairebé sense adonar-nos-en la nostra vida era plena d'amor.

La mare ens ha ensenyat a acceptar la malaltia, i el pare el testimoni d'amor a la vida.

Hem après a llegir gestos, mirades, lleus
matisos que ens han ajudat a entendre allò
que el pare ens deia

Ens hagués agradat que hagués tingut
salut més anys, però no ha estat així.

Pel pare va ser molt important la nostra
educació. Ens ha transmés el valor de
l'esport, del treball, el de la feina ben
feta; i així ho va aplicar a la seva
professió, el vi.

Estimava la terra i els seus fruits. Li
agradava recollir timó, mostres de terra i
de aigua i els guardava meticulosament
fent el seu particular estudi científic.

I l'amor; per la família i els amics,
així com l'amor particular trobant també

amb la mare, la felicitat en els bons moments i també en la lluita, a vegades difícil, de cada dia, amb senzillesa.

"Només en l'amor tot s'emplena de sentit"

El que ha estat el pare per tots usaltres ho serà sempre.

Parlarem com sempre ho hem fet, sense emprar un to diferent, ni solemne, ni trist.

Reconduïrem la vida poc a poc amb confiança, amb esperança.

Seguirem rient del que ríem junts.

Pregarem, somriurem i pensarem en ell.

Seguirem compartint els bons i mals moments per sentir-los junts i en tots, ell hi serà present.

Volem donar les gràcies a tots els que
ens heu ajudat a preparar aquesta Eucaristia.

I a tothom agrair-vos el vostre reconeixement,
el suport i la companyia.

El retrobament amb tots vosaltres ens
recomporta.